

- i) Czy pominięcie przez ustawodawcę hiszpańskiego w art. 48 ust. 2 Texto Refundido de la Ley del Estatuto de los Trabajadores [kodeksu pracy] i w art. 177, 178 i 179 Texto Refundido de la Ley General de la Seguridad Social [powszechnej ustawy o zabezpieczeniu społecznym] uregulowania, które wymagałyby dokonania oceny konkretnych potrzeb rodziców samotnie wychowujących dzieci w zakresie równowagi między życiem zawodowym i prywatnym, co wpływałoby na okres sprawowania opieki nad noworodkiem w porównaniu z dzieckiem urodzonym w rodzinie pełnej, w której oboje rodzice mają ewentualne prawo dostępu do płatnego zwolnienia od pracy, w przypadku spełnienia obu warunków dostępu do świadczeń z zabezpieczenia społecznego, jest zgodne z dyrektywą, która wprowadza wymóg szczególnej oceny, między innymi, faktu urodzenia dziecka przez rodzica samotnie wychowującego dziecko w celu określenia warunków dostępu do urlopu rodzicielskiego i szczegółowych zasad udzielenia tego urlopu?
- ii) Czy przesłanki korzystania z urlopu od pracy z powodu urodzenia dziecka, warunki dostępu do świadczenia pieniężnego z zabezpieczenia społecznego oraz zasady korzystania z urlopu rodzicielskiego, w szczególności ewentualne przedłużenie okresu urlopu rodzicielskiego w przypadku braku innego rodzica niż matka biologiczna sprawująca opiekę nad dzieckiem, powinny być, gdy nie istnieje szczególne uregulowanie tej kwestii przez ustawodawcę hiszpańskiego, interpretowane w sposób elastyczny na podstawie przepisów prawa Unii?

(¹) Dz.U. 2019, L 188, s. 79.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Provincial de Alicante (Hiszpania) w dniu 7 listopada 2022 r. – Julieta, Rogelio/Agencia Estatal de la Administración Tributaria

(Sprawa C-687/22)

(2023/C 112/20)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Audiencia Provincial de Alicante

Strony w postępowaniu głównym

Strony wnoszące apelację: Julieta, Rogelio

Druga strona postępowania: Agencia Estatal de la Administración Tributaria

Pytania prejudycjalne

- i) Czy zasadę wykładni zgodnej z art. 23 ust. 4 dyrektywy (¹) można zastosować, w przypadku gdy okoliczności faktyczne (jak ma to miejsce w niniejszej sprawie, biorąc pod uwagę datę złożenia wniosku o umorzenie zobowiązań) zaistniały w okresie pomiędzy wejściem w życie tej dyrektywy a upływem terminu jej transpozycji, a mające zastosowanie przepisy krajowe [tekst jednolity Ley Concursal (ustawy prawo upadłościowe) w brzmieniu nadanym przez Real Decreto Legislativo (królewski dekret ustawodawczy) 1/20] nie są przepisami transponującymi dyrektywę (ustawa 16/22)?
- ii) Czy przepisy krajowe, takie jak przepisy hiszpańskie w brzmieniu przewidzianym w tekście jednolitym Ley Concursal [ustawy prawo upadłościowe w brzmieniu nadanym przez Real Decreto Legislativo (królewski dekret ustawodawczy) 1/20], które nie zawierają żadnego uzasadnienia dla wyłączenia wierzytelności publicznoprawnej z umorzenia niezaspokojonych zobowiązań, są zgodne z art. 23 ust. 4 dyrektywy i z jej podstawowymi zasadami dotyczącymi umorzenia długów? Czy przepisy te, w zakresie, w jakim wyłączają wierzytelność publicznoprawną z umorzenia i są pozbawione należytego uzasadnienia, uniemożliwiają osiągnięcie celów określonych w tej dyrektywie lub zagrażają ich osiągnięciu?

- iii) Czy art. 23 ust. 4 dyrektywy zawiera wyczerpujący i zamknięty wykaz kategorii wierzytelności, które mogą zostać wyłączone z umorzenia, czy też przeciwnie, wykaz ten jest jedynie przykładowy, a ustawodawca krajowy ma całkowitą swobodę w ustanowieniu takich kategorii wierzytelności, które mogą być wyłączone z umorzenia, jakie uzna za stosowne, o ile są one należycie uzasadnione zgodnie z jego prawem krajowym?

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1023 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie ram restrukturyzacji zapobiegawczej, umorzenia długów i zakazów prowadzenia działalności oraz w sprawie środków zwiększających skuteczność postępowań dotyczących restrukturyzacji, niewypłacalności i umorzenia długów, a także zmieniająca dyrektywę (UE) 2017/1132 (dyrektywa o restrukturyzacji i upadłości) (Dz.U. 2019, L 172, s. 18).

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 7 września 2022 r. w sprawie T-651/20, KL / EBI, wniesione w dniu 16 listopada 2022 r. przez Europejski Bank Inwestycyjny

(Sprawa C-704/22 P)

(2023/C 112/21)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Europejski Bank Inwestycyjny (przedstawiciele: G. Faedo i I. Zanin, pełnomocnicy, wspierani przez adwokat A. Duron)

Druga strona postępowania: KL

Postanowieniem z dnia 30 stycznia 2023 r. prezes Trybunału wykreślił sprawę C-704/22 P z rejestru Trybunału i orzekł, że wnoszący odwołanie pokrywa własne koszty.

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 7 września 2022 r. w sprawie T-751/20, KL/EBI, wniesione w dniu 16 listopada 2022 r. przez Europejski Bank Inwestycyjny

(Sprawa C-705/22 P)

(2023/C 112/22)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Europejski Bank Inwestycyjny (przedstawiciele: G. Faedo i. Zanin, pełnomocnicy wspierani przez A. Duron, avocate)

Druga strona postępowania: KL

Postanowieniem z dnia 30 stycznia 2023 r. prezes Trybunału wykreślił sprawę C-705/22 P z rejestru Trybunału i obciążył wnoszącego odwołanie jego własnymi kosztami.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo (Hiszpania) w dniu 16 listopada 2022 r. – Asociación Española de Productores de Vacuno de Carne – ASOPROVAC/Administración General del Estado

(Sprawa C-708/22)

(2023/C 112/23)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Supremo